

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

gitauit. Erat Margareta Stiriae ducis vniuersitatis filia, iam nupta Swenzlao Iohannis regis Bohemiae filio, puella insigni facie, quemarum suum ad vota nuptiarum accusauit impotentem: secretiusque literis egit apud Imperatorem Ludouicum, ut marito subducta eunuchus, ei traduceretur filio coniunx, etiam ecclesiæ iudicio, quod mater esse vellet, diuortianda. Placuit Imperatori puerum nobilis & diuinus, quem dote mitteret ducatum, in summe eius propensio. Sed filius ubi intellexit rem, non probauit: raptu sibi coniugem querere, non esse Christiani principis. Verum stimulante patre, cum etiam iurisperii rem licitam dicerent, consensit: & puellam rapti voluntatem. Nam repugnante marito aliter fieri non potuit: ut ecclesiæ iudicio apud illum manens, diuortio abiungeretur. Ad tam atrox facinus vindicandum, omnis Bohemia, Vngariaque, & Francia commouentur: bellum ingens conflatur: producuntur acies ob raptam puellan: Troiani belli renouantur initia: Confligitur acerrime: sed Ludouicus non inferior discessit. Ist tamen erat belli exitus, ut Swenzlaus sibi cohabitare feminam nolentem dimitteret: quanuis Papa multis literis feminineam procuritate arguerit: ut potest, qui Imperatoria domini semper aduersaretur. Tenuit Margaretam Ludouicu[m]: Sed tamen non facile obliuiscitur iniuria Swenzlaus. Nam longè post proiectus ad Imperium, marchioni excitauit aduersarium: quod suo loco in Swandalia commemorabitur.

C A P V T X V I I .

Holsati iam in regno Danie multis laboribus, & ut putabant, benemeritis pacem sperabant: sed vrebant Danorum oculos, cernere in regno Teutonicos, qui arces & oppida possiderent alienigena. Artem Cal-

lingborg

lingborg, inter alias, Henrici comitis fideles tenuerunt.
 Rex & wal demarus, iam à comite reductus, facit quod so-
 let mus in pera : Obsedit arcem memoratam & oppu-
 gnat. Superuenit Henricus manum ducens expeditam:
 obdidentes inuadit, sternit, capit, fugat, perinde soluens
 obſidionem, captos secum perducit in Holsatiam, ma-
 gno ere laxandos captiuitate. Sed intēſit tum comiti-
 bus, Nicolao atq; Henrico fratribus, controuersia grauis
 ad vicinas vrbes Lubicam atq; Hamburgū, quod mer-
 catores quereretur latrocinia multa fieri, nō sine intel-
 ligentia & dissimulatione, siue conniuentia militarium
 vicinorum. Et quoniam res per occultos fauores agere-
 tur, omnes insimulati, innocentiam suam, vt poterant,
 detexere, verbiq; propugnauere. Videbātur & comites
 pro suis zelare militaribus, & rē obscurā, in dexteriora,
 vt fieri par est, conati sunt inflectere. Quid multa? Co-
 mites ipsi dum suorū tuentur honorē, de occulto facino-
 rofōrū fauore insimulantur. Res ad apertā indignatio-
 nē proceſſit: & videbatur de proximo imminere milita-
 riū in aduersos expeditio. Iohannes comes Swagriae, pa-
 ciuzelator, rem sub neutralitate passus est abire, nulli se
 pari immiscens. Orant ciuitates, permitti sibi oppidum
 Zegebergē, vt indē rebellium & violentorum gressus
 obſeruent. Permittit Iohannes: Ducentos cum armis
 equos ambāe vrbes hoc oppido constituerunt. Vt aut fa-
 cilē annueret Iohannes comes rem frātruelibus aduer-
 sam, effecit arcis eiusdem praefectus, sua perinde commo-
 daprocurans. Fortalitium ille erexit ad vada, (locum
 vocant Ton Stegen) vnde in reliquū tempus, donec sub-
 uerteretur, multa procurata & defensa sunt latrocinia.
 Sciebat ille, vrbiū gubernatores eam instructionem
 non paſſuros, si non eius tum opera indigerent. Procur-
 Tt rebant

rebant ergo de Zegeberge vrbium satellites, & fatigabant Holsatos male suspectos. Henricus comes, vir acris ingenij, impatienter tulit tantam ciuim in Holsatia violentiam: interpellat fratrelem suum Iohannem: Quandoquidem, inquit, ciubus permisit tantam in nostros facultatem, patere, vt nos quoque tua paulisper vitamur connuentia. Ille se cunctis rebus indifferenter respondebat: Veruntamen, inquit, mallem ad omnes pacem videre. Hac permissione fatus Henricus, vsus etiam fauore oppidanorum, nocte ingreditur oppidum memoratum: ducentos equos abducit, capitque satellites & ciues, quos reperit negocio intentos, inq[ui]s superducens claustra, usque ad redemptionem plenariam emungit ære.

CAPUT XVIII.

Sed hoc bellū latius, quam sperabatur, serpit. Nam Lubicenses querimoniam detulerunt Imperatori Ludouico, & marchioni eius filio, itidem Ludouico, super nominibus Henrici & Nicolai: quod non solum receptatores, sed etiam defensores viderentur eorum, qui publicis viueret latrocinij. Imperator permisit eam rem filio curandam, propius intuenti omnia de suo. Is immisit Lubicensibus militem quendam, in armis strenuum, Fridericu[m] de Locken, ducentis cinctum equitibus: qui marescallus Imperij tueretur ciues memoratos, & vindictam faceret in aduersantes. Hunc sequitur ambarum vrbium ciues, Holsatiam perugantur, ubique saeientes: nec erat qui obuiam prodiret. Ad Danicam usque sylua progesit, que adhuc pignoris iure parebat comitibus, ingenti præda undecunq[ue] acerata, Lubicam redibat miles cum his quos duxbat. Magnus interea Suedia rex, quod crebrius vteretur opera

Hen-

